

उत्तिष्ठ लंघयस्वेत्यत्रहेतुः पराहीति ॥ हेह नू मन्परा श्रेष्ठतरा यातवगतिर्लंकाद्वीपगमनं सासर्वभूतानामुपकाराय न केवलमस्माकमेवेतिशेषः ॥ ३६ ॥ विषण्णा अर्थस्य स्वा
साध्यत्वाद्दीनाः किमुपेक्षसे तानितिशेषः ॥ ३७ ॥ कपीनामृषभेण कपिशब्दात्त्र छत्रिन्यायेन क्रक्षसाधारणः रूपं समुद्रतरणोचितमहाविग्रहं प्रकृतेस्तद्वश्यत्वाद्वूपमहत्त्व
स्वल्पत्वकरणं नानुपपन्नं ॥ एवं जांबवता हनुमद्भिजनपराक्रमादिज्ञापनं तस्य सहजबलाविर्भावाय ॥ तथाज्ञापनं हि तस्य तदाविर्भाविकारणमितिदैवकृतः समयः ॥ यद्यपि
इतरदिक्प्रेषितवानराणामपि सप्तसमुद्रपरवर्त्युदयास्ताचलादिपर्यंतगमनमुपदिष्टं तथापि तन्मार्गे समुद्रमध्ये विंशतित्रिंशदादियोजनेषु पर्वतानां सत्वात्तदवलंबेन पूवने
न तथाकष्टमिदं निरवलंबं शतयोजनपूवनमन्यासाध्यमितिशेषः ॥ अत्रत्यामध्यपर्वतास्तु राक्षसैर्भक्त्यामज्जितादुर्गसिद्धये पुत्राश्चमज्जिताः अतएवात्र सुग्रीवेण तेनोक्ताः

उत्तिष्ठ हरिशार्दूललंघयस्व महार्णवं ॥ पराहिसर्वभूतानां हनुमन्त्यागतिस्तव ॥ ३६ ॥ विषण्णा हरयः सर्वे हनुमन्किमुपेक्षसे ॥ विक्रम
स्वमहावेगविष्णुस्त्रीन्विक्रमानिव ॥ ३७ ॥ ततः कपीनामृषभेण चोदितः प्रतीतवेगः पवनात्मजः कपिः ॥ प्रहर्षयन्तां हरिर्वीरवाहिनीं च
काररूपं पवनात्मजस्तदा ॥ ३८ ॥ इत्यार्षे रामा० वा० कि० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥ तं दृष्ट्वा जृम्भमाणं ते क्रमितुं शतयो
जनं ॥ वेगेनापूर्यमाणं च सहसा वानरोत्तमं ॥ १ ॥ सहसा शोकमुत्सृज्य प्रहर्षेण समन्विताः ॥ विनेदुस्तुष्टुवापि हनुमंतं महाबलं ॥ २ ॥
प्रहृष्टा विस्मिताश्चापिते वीक्षन्ते समंततः ॥ त्रिविक्रमं कृतोत्साहं नारायणमिव प्रजाः ॥ ३ ॥ संस्तूयमानो हनुमान् व्यवर्धत महाबलः ॥
समाविध्य चलांगुलं हर्षाद्वलमुपेयिवान् ॥ ४ ॥ तस्य संस्तूयमानस्य वृद्धैर्वानरपुंगवैः ॥ तेजसा पूर्यमाणस्य रूपमासीदनुत्तमं ॥ ५ ॥

अतएव चत्वारिंशे सर्गे पूर्वदिक्प्रेषितवानरान्प्रति समुद्रांतरगतदेशमुपक्रम्य ॥ गिरिभिर्ये च गम्यन्ते पूवनेन चेत्युक्तं ॥ ३८ ॥ जलमानः ॥ कतकरीत्या सप्तषष्टितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ इति रामा० वा० कि० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ गृहीतमहाविग्रहस्य हनुमतो वानरबलाश्वासनाय निजबलप्रख्यापनपूर्वं
समुद्रलंघनाय महेंद्रपर्वतारोहणमाह ॥ तमिति ॥ जृम्भमाणं वर्धमानं ॥ ते वानराः ॥ १ ॥ २ ॥ कृतोत्साहं त्रिलोकीविक्रमणे इतिशेषः ॥ ३ ॥ समाविध्यास्फाल्य ॥ ४ ॥ ५ ॥